

ข้อคิดการตัดสินผู้อื่น

ที่สนามบินนานาชาติระดับโลก มีนักธุรกิจหญิงแต่งตัวดีคนหนึ่ง จำเป็นต้องรอเวลาถึง 3 ชั่วโมง ในการเปลี่ยนเครื่องบินเพื่อไปจุดหมายปลายทาง เธอจึงตัดสินใจเดินไปซื้อหนังสือ 1 เล่มและคุกกี้ 1 ห่อ และเตรียมหาที่นั่งเพื่ออ่านและกินฆ่าเวลาไปพลางๆ

เธอสอดสายมองหาที่นั่งได้ 1 แห่ง เธอสังเกตเห็นว่าข้างๆเธอมีชายหนุ่มซึ่งนั่งเหยียดกายอย่างไม่สนใจใคร ว่าจะมีใครนั่งอยู่ข้างๆ เขา

สักครู่นึง ขณะที่เธออ่านหนังสือ ชายหนุ่มก็ยื่นมือมาหยิบขนมคุกกี้ออกจากถุงซึ่งวางอยู่ระหว่างคนทั้งสอง แล้วกินมันทีละชิ้น เธอมองด้วยความโกรธ แต่ไม่ต้องการทำเรื่องวุ่นวาย เธอจึงทำเป็นไม่สนใจ

เธอเริ่มรู้สึกเบื่อที่จะกินคุกกี้และเผ้ามองนาฬิกา ในขณะที่ชายหนุ่มซึ่งเป็นผู้ชายโง่ไร้หางายกำลังกินมันเรื่อย ๆ เธอเริ่มโมโหและคิดในใจว่า “ถ้าฉันไม่ใช่ผู้ดีมีการศึกษาแล้วละก็...ฉันจะชกหน้าเจ้าหมอนี้ให้แหลกไปเลย”

ทุกครั้งที่เธอหยิบกิน 1 ชิ้น ชายหนุ่มก็หยิบมันกิน 1 ชิ้น ทั้งสองส่งสายตามองกันเมื่อคุกกี้เหลือเพียงชิ้นสุดท้าย เธอหยุดและอยากรู้ว่าชายหนุ่มจะทำอย่างไร

ชายหนุ่มค่อย ๆ หยิบคุกกี้ชิ้นสุดท้ายแล้วหักออกเป็น 2 ชิ้น ส่งให้เธอครึ่งชิ้นและกินเองครึ่งชิ้น

เธอรับจากชายหนุ่มอย่างรวดเร็วและคิดในใจว่า“เขาช่างเป็นคนไร้มารยาทสุดๆช่างไร้การศึกษา ไม่มีแม้แต่พูดขอบคุณสักคำ”

เธอลุกขึ้นหยิบข้าวของทั้งหมดแล้วตรงไปยังประตูขึ้นเครื่อง ไม่แม้แต่เหลียวหลังกลับมามองหัวขโมยผู้ไ้ร้มารยาทซึ่งยังนั่งอยู่ที่เดิม ภายหลังจากขึ้นเครื่องและนั่งประจำที่อย่างสบายแล้ว เธอก็หยิบหนังสือที่อ่านค้างอยู่ขึ้นมาอีกครั้ง ในขณะที่หยิบหนังสือจากกระเป๋า ก็พบว่า มีขนมคุกกี้ 1 ห่อ

เธอดกใจมาก

ถ้าคุกกี้ของฉันทั้งอยู่ที่นี่ ก็แปลว่า...คุกกี้ห่อนั้นเป็นของชายหนุ่มที่แบ่งให้เธอกิน!!

เธอลุกขึ้นทันที แล้ววิ่งออกจากเครื่องบินไปยังที่นั่งของชายหนุ่ม

แต่คงเหลือแต่ที่นั่งว่างเปล่า มันหายไปเสียแล้วที่จะได้ขอโทษชายหนุ่ม

ระหว่างเดินกลับเข้าเครื่อง เธอรู้สึกเจ็บปวดหัวใจ เธอนั่นเองที่ไ้ร้มารยาท เป็นหัวขโมยที่ไ้ร้การศึกษาตัวจริง

มีกี่ครั้งในชีวิตของคนเรา ที่ค้นพบในภายหลังว่า สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นมันไม่ใช่เรื่องจริงมันเป็นการเข้าใจผิด มีกี่ครั้งในชีวิตที่เราขาดความไว้วางใจผู้อื่น และทำให้เราตัดสินผู้อื่นจากความคิดเขื่อหยิ่งของเราเอง ซึ่งห่างไกลจากความเป็นจริงมากมาย

นี่แหละที่ทำให้เราต้องคิดซ้ำแล้วซ้ำอีกก่อนตัดสินผู้อื่นหลายๆสิ่งไม่ได้เป็นอย่างที่เห็น ควรมองผู้อื่นในแง่ดี แล้วคอยสงสัยตัวเองว่า

“เรามองโลกในแง่ดีพอแล้วหรือยัง?”

“เราเคยแบ่งปันอะไรแก่คนอื่นบ้างหรือไม่?”

